הלכות קריאת שמע סימן סב סג

לנמרי דאסור להרהר בדברי חירה במקום הטינופת (כ"י סי' כ"ה): ה וצריך שליח צבור להשמיע קולו ו כל נו נשם מהת בשמע ישראל * כדי שישמעו הקהל וימליכו שם שמים יחד :

כג לישב בשעת קש ולא יישן. ובו מ' סעיפים:

א אותה (א) מהלך או עומר או שוכב או רוכב ע"ג בהמה או יושב * באבל לא (ב) פרקרן א גומות י" נ שם איקורא אותה (א) מהלך או עומר או שוכב או רוכב ע"ג בהמה או יושב * באבל לא (ב) פרקע או מושלך על גבו ופניו למעלה אבל קורא והוא שוכב על צדו: הגה י"ג (פירוש המנג"ם (מחקר (ג ופכבר שוכב וחיכם פרחת (ה) לשמוד) (הכ"י פ' מי שמחו). נואם חיה בעל בשר הרבה (ד) ואינו ג שם בנמרת דר"מ יכול להתהפך על צדו דאו שהיה חולה * נומה מעמ לצדו וקורא: ב (ה) המי שרוצה (ג) (ו) להחמיר פ"כ מסיק"ם השס (ו) לעמור בשהוא יושב ולקרותה מעומד (ח) נקרא (ג) עבריין: ג (ט) יהיה מהלך בדרך ורצה לקרות ו כדמת י"ג מדכ קריאת שמע (י) צריך לעמוד בפסוק (ד)(א) ראשון: ך זעיקר הכוונה הוא בפסוק ראשון הלכך ימדס זשס ומל"מ שערי תשובה

(ה) לעמוד . פבס"ס ופיין ש"ה שבות יעקב ה"ה ישוב פל מה שהקש על דכרי הר' ממח שהביה הב"מ דחם חולה וכפל בשר יכולים לישב מלקמן סי פ"ג שקורה בסחורת פנים ע"ש ושם מגוחר ג"ב מה דקשם בסירוש מלח פרקון ע"ש: (ד) רחשון. עבכ"ט ועיין נית ישקב סי' ע"ח דבקרון הף שמוסיג בענות ח"ח לפתוד וכרוכג הף שהתר מוסיג בכמה לריך לעתוד ע"ש. ובח"ר כתב דסכי מססבר ע"ם:

(d) לעמוד. המוה הוא דהרמב"ם שהוא מריה דהאי דימא ס"ל הפילו להקרולה מותר כשנוסה לגמרי של זדו ס"א מ"א ש"ח מיים דוקא על לדו ממש אבל במסה משם על לדו אסור אאיכ הוא בשר:

מקום שאינו נקי אשור להרהר נוסח הק"ש רק שיהרהר שמחויב לקרוח ק"ש וברכוחיה וינסער על שאינו יוכל לעשוח כן ויש לו שכר על זה):

מספנר פיש:

(ב) להחתיר. כהג ביש"ט פ"ז דב"ק סיתן ח"א חי שתחתיר בפני

רבים בדבר שתוחר ואיכא למיחט ליוהרא מנדין אותו ואם ידוע שעמה לשם שתים אין מנדין אותו ואם מחתיר בפני רבו ורבו מיקל מנדין אותו רבים בדבר שתוחר ואיכא ליוהרא מנדין אותו ואם ידוע שעמה לשם שתים אין מנדין אותו ואם עבריין. כדאתריק

אפילו שביד לשם שתים ואפילו אין ששוע כל כך להתיר לא יהתיר עד רבו אם לא שיש לו ראים לסתור דבריו עכ"ל : (ג) עבריין. כדאתריק

הפילו שביד לשם שתים ואפילו אין ששוע כל כך להתיר לא יהתיר עד רבו אם לא שיש לו ראים לסתור שביל אם יושב בעולה או בספימה שפיר יוכל לכוין.
בפרק כירר תאן דעבר אדרבת שרי לתיקרי עבריית : (ד) ראשון. וה"ה רוכב כתהלך דתי אבל לכוין היסב ואים צריך לעתוד דלכוונה

ב"ז ופר"ח. אבל הב"ח - שב דלרבת ביאור הלכה משנה ברורה

להפור משום שהוא אמם על הגרכב שאינו יכול לבקד הזה הים שיין לומר רק אם היו אומרים חז"ל דהוא מום לבקד וכאתם הלא אחז"ל ברכות דף ל"ד דאסור להנות כלי ברכה וכעין זה מוכח מת"א בסימן "ד. ע"ש ולבד זה הלא יכול לאם מסותרתן ולברך ולשות או עכ"פ לכמם כבית אחלוני של התרתן ויהרהר שם הברכה: בדי שישמעו זכו'. ואפילו מי שאינו מהפלל עהה צריך לאמד ב"כ שמהם וכדלקתן נסימן ס"ם. וטוב שיכוין אז שלא לנאת כום ידי ק"ש כדי שיקיים אח"כ

ברכות עם ק"ם ד"ת [פת"ג]: * אבל לא פרקדן . ובדיעבד ולא פת"ג: * כאהר מאחר שכנר שוכב . עיין נמ"ב ומנם כ"ו הוא רק לפי דעת הג"ם דסתם כשופת רבים יונה אבל בב"י פסק כהפוסקים שחולקיון על הר"י וס"ל דאפילו לכתחלה מותר לשכב על לדו ולקרוא דעל כהפוסקים שחונקין על הד"י וס"ל דקפינו נכתהכם מוסר נשלב של הדו ומקדות דענ לדו ממש אינו נקרא דרך גאום וסנה לכלכם משמע מדברי הש"ח ומ"א דיש להפוס כהב"י וכן פסק המגן ניפורים אמנם בספר א"ז פוסק פכרמ"א וכן כמ"א מצדד דהדין עם הירמ"א וכן לחידובי רש"א מצדד לומד דלהמודר יש לפסק לדעת הרוני ווס ע"ש ע"ל נודאי יש להממיר לכתחילה: " בנפנה מעם לדדו וקורא.

ההוא מפוסף לבנידי לה יו רבר מסח קריאת שמע או בברכה רק (ב) יחשוב בלבו שחחוייב ואים יכול לקיים הינפער על זה וד' יראה ללבב לימן לו שכר המחשבה כיון שהוא אמם. ונראה פשוני דהשוחין בבית המרחן שלא כדין עושין דהרי שם אסור אפילו ההרסור ואינו אמם לשתייה זו ועיין לקתן בסינון פ"ד מה שאבתוב שם בשם ספרי מגדים בענין זה:

ואפילו (א) מוסה מפס מהלך . שיין לקמן בס"ג : (ב) פרקדן . ואפילו (א) מוסה משם של אידו ג"ב אסור משמ שנראה כמקבל פליו שול מלכות שמים של אידו ג"ב אסור משמ שנראה כמקבל פליו שול מלכות שמים דרך שררה וגמוה: (ג) שכבר שוכב. ר"ל וסשם (ג) כל מה שעליו וחיכא

התפנו ע מהחנית משטות כביע דון הופיטו מם טין בפורם בשתידתו משטוח בביש שנתר הפורם ובדוחם חם הם משור דב"ק סיטן חיל פור בלילה ומשמיד ל"ל בזה לחזור ולקרוח בדיעבד [פח"ג עי"ש ועי' בפלר חמה יהודמ]: (ו) להחמיר. כתב ביש"ש פ"ז דב"ק סיטן חיל מי שחחתיר בליכי רבים בדבר שמוחר ואיכא למיחש ליוהרא מגדין אומו. והיינו אם אומו הדבר פשם היחרו בכל ישראל [סח"ג] ואם ידוע שעושם לש"ש אין בפני רבים בדבר שמוחר ואיכה שמוחר וליום ממדין אומו אפילו עביד לש"ש ואפילו אם אית שלון להיות ואם בידוע מוחד במיד לש"ש אין שני ואם ברים בידוע מבור ולישב בידוע המשור בורלה בחומה או להיות אומה בחומות המהרה בחומה אינו בראם בחומה להיות בחרבו או להיות בחרבו או להיות המהרה הוא ליינו בראם בחומרה היותום הוחרה המוחד בראה בחומה לאות ליינו בראם בידום הוחרה המוחד המהרה המוחד המהרה הוא ליינו בראם בידוע היותו המהרה הוחומה הוחומה הוחומה המהוחה המהרה הוחומה הוחומה הוחומה המהוחה הוחומה המהוחה המהוחה הוחומה המהוחה המחומה המהוחה בש של היות המתו הכיר של כי (ה) שמות . היקש בום של המתוך מבול (ד) בערבית אין לו להעות ולישב בשעות דערלה דעושה דלה אינו היות מבול המתוך המת ישדים דשרי נעתוד דמיע שושם משום יוסרם סגם מנותו בכך ר"ד נהדמות חז נמנהכים שוקרחים עומדים והפמ"ג סובר נב בזב : (ב) הים מהלך. אמ"ג דלעיל כ"א משמע דמן הדין עוסר לקרות כשהוא מהלך ח"ה מניה מן המובחר לעמוד בשעה שבוק ראשון דכוא עיקר ק"ם לפי שאינו מיושב כ"ר ואימו יכול לכיון כשהוא מהלך כאשר הים יושב ובדיעבד אם קרא כשהוא מהלך אינו צריך לחזור ולקרות [פת"ב]: (י) זכיך אמות . כ"ל לכתעכב בתקום אחד ומותר לקרותה בין בעמידה ובין בישיבה ואפיל (ה) לק"ש של ערבית דדוקא אם משנה מעמידה לשובה ביושב החומה להים במותר להיו של ערבית המותר לתחום בד"ם מחומה הד"ם מחומה בד"ם מחומה בד"ם מחומה בדור למותר ביושב בבני להיום ביושה בדור למים או מרבית משום דוראה שהוא מתחום מחומה בדור למותר היושב בבני להיום ביושה בבנית להיום של מרבית היום ביושה בבנית משום המותר למותר להיום להיום למותר למותר היום ביושה בבנית משום ביושה בבנית למותר ביושה בבנית למותר ביושה בבנית היום ביושה בדורה למותר היום ביושה בבנית למותר היום ביושה בבנית היום ביושה בבנית למותר ביושה בבנית היום ביושה בבנית היום ביושה ביושה ביושה ביושה ביושה בבנית היום ביושה ביושה בבנית היום ביושה בבנית ביושה בבנית ביושה בבנית היום ביושה ביושה בבנית היום ביושה בבנית היום ביושה בבנית היום ביושה בבנית ביושה בבנית ביושה בבנית היום ביושה בבנית ביושה בבנית ביושה בבנית בבנית ביושה בבנית בבנית בבנית היום ביושה בבנית ביושה בבנית בבנית בבנית בבנית בבנית ביושה בבנית בבנית בבנית בבנית בבנית בבנית במותר בבנית ביושה בבנית בבנ לשמוד . ר"ל להתשבב במקום אחד ומוסר לקרומה בין בעמידה ובין בישיבה ואפינו (ח) נק"ט של ערבית דדוקה שם מפני לבוין היקב אסור לק"ט של ערבית תשום דנראה שעושה כב"ש משא"ר מהליכה לישיבה . ויושב בקרון או בספינה (ס) אינו לריך לשמוד דיוכל עיין בש"ח ובלמ"ג . זכרוכב על הבהמה יש דיעות (י) בין האחרומים (יל) ומטן להחמיר : (יא) בלפוק ראשון . וברוך שם באליו (יב) בכול

לשטר רציון (כ) מרכות י"ג פ"כ: (כ) מ"ל: (ג) משט : (ד) פמ"ג : (כ) כ"י וכ"כ בהדית בסידור לעפ"ש : (ו) שס"ז ולדי ותג"ג דלה כפת"ג שמסססק (כ) פל"ה ומרכות י"ג פ"כ: (כ) מ"ל : (ול) פמ"ג וש"ח : (ול) פמ"ג